

בס"ד: במדבר - כל המלמד בן חברו

יום ירושלים שעברנו הזכיר לנו את האידיאל כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. ואנו עולים במעלה הימים במעלה ספירת העומר להגיע אל הפסגה אל מועד מתן תורתנו חג השבועות בעוד פחות משבוע שלם. השבת נקרא את פרשת במדבר, נגלה פסוקים מענינים. הידועים לכולם אך נשתדל להתעמק בהם יותר.

נאמר: פרק ג' פסוקים א-ב "ואלה תולדות (תולדות=רשימת הצאצאים שנולדו ל...) אהרון ומשה ביום דבר ה' את משה בהר סיני" ובפסוק ב' עובר מיד לפרט את הרשימה הלא-גדולה של בני אהרון, ואנו ממתנינים לשמוע את תולדות משה ולא מצאנו. פירושו של דבר בא הפסוק לפרט רק את בני אהרון. אם כן מדוע נזכר בפסוק כי אלה תולדות משה? **הרי אינם בניו של משה!?**

רש"י מיד עומד על הנקודה הזאת ומאיר את עינינו, כרגיל, ואמר: "ואלה תולדות אהרון ומשה ולא מזכיר רק את בני אהרון, ונקראו תולדות משה. רש"י על סמך מסכת סנהדרין דף י"ט ע"ב מצטט: אמר רבי יונתן כל המלמד את בן חברו תורה כאילו **ילדו...** (הרמב"ן שם לפסוק הזה גורס ומצטט את ה מאמר חז"ל ואומר: כל המלמד את חברו כאילו ילדו..)

המעניין הוא שישנה גירסה אחרת ממש במסכת סנהדרין דף צ"ט ע"ב: אמר ריש לקיש: כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו **עשאו** שנאמר בבראשית י"ב "ואת הנפש אשר **עשו** בחרן (וכן נוסח זה בילקוט שמעוני פרשת לך לך) דוקא נוסח זה מעניין אותנו ובפרט כאשר אנחנו עומדים לפני חג השבועות ונזכרים בהצהרה של עם ישראל: "**נעשה** ונשמע" מה פירושו של דבר "לעשות"? בסיום ספור הבריאה נאמר " אשר ברא א'לוקים **לעשות**" המילה האחרונה "לעשות" והפירוש הוא כך:

היצירה שברא הקב"ה, הקב"ה בראה בלתי מושלמת, ועדיין היא צריכה השלמה. כמו: הקב"ה מביא חיטה והאדם עושה ממנו לחם ועוגות... האדם נולד כאשר הוא מחובר עדיין לשליית אמו והאדם צריך בידינו לנתק את הנולד ממעי אמו. האדם נולד ערל ויהודי מצווה במצוות ברית מילה. הדברים בעולם לא מושלמים והאדם ביכולתו להגיע אל הנקודה ומצווה להשלים את הדברים.

פעם אחת פגשו סופר סת"ם הידוע כמתקן ומשפץ ספרי תורה. שאלו אותו: "...אבל כמה ספרי תורה כתבת?" אמר להם יותר מ-200 ספרי תורה. נבהלו הנכחים ושאלו הרי ספר תורה נכתב בערך בשנה שלמה איך יכול להיות שאתה, עדיין לא הגעת לגיל 50 וכבר סיימת לכתוב יותר מ-200 ספרי תורה. האם לא הגזמת?

ענה להם בנחת: אני ידוע כמתקן ספרי תורה שהם פסולים, לא משנה במה הפסול לפעמים גם אות אחת חסרה ספר התורה, נחשב לפסול... ואני, כאשר בא ומתקן ספר תורה זה, הריני הופך אותו למושלם וזה נחשב כאילו כתבתי את כל הספר. כפי שחכמים אמרו: "אין המצווה נקראת אלא על שם גומרה" לכן אנו מכבדים בכתיבת אותיות אחרונות כי רק בזכותם הספר הושלם... המשלים – זוכה "בכל הקופה" הבה ונתבונן על האדם. האדם נולד... מה תכליתו? מה היא השלמות שלו? מה השלמות של היהודי? הוי אומר זה לימוד תורה היהודי שאינו לומד תורה – חסר בו להגיע אל השלמות, **ושלמות האדם היא דווקא שלמות רוחנית**. שלמות של הנשמה. כמו שנאמר אצל אברהם ואת הנפש אשר עשו בחרן" הנפשות מגיעות לשלמות רק דרך התורה. וגם הקב"ה אמר "ונשמות אני עשיתי" (ישעיה נ"ז, ט"ז) אם נשים לב שהביטוי "עשיתי" הוא ביחס לשלמות הנשמה. וגם בדברים בפרשת האזינו נאמר: "הלוא הוא אביך קנך, הוא עשך ויכוננך..". כאן מדובר על הקב"ה עליו אפשר לומר בפשטות הוא **עשך**..

בעבר, לא כל בית אב היה בר-סמכא להעביר את מורשת ישראל את התורה לבניהם ישירות...מכל מיני סיבות בעיקר מסיבות של פרנסה... אבל ברוך ה' זכינו בדור שלנו, ובמיוחד כאן בקהילת "בית-זלצר" יש כאן משהו מיוחד...כל בתי האב בעלי-תורה הם יוצרים את השלמות שדברנו עליה. שהם לא רק ילדו אותם אלא גם יצרו אותם כיצירה מושלמת של יהודי.

תזכו חברי היקרים, שיקויים בכם, כי לא ימושו מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך מעתה ועד עולם. אמן